

(พฤษภาคม 2016)

“การช่วยเหลือผู้อื่น”

เพื่อคริสตชนมีแนวทางดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์แห่งปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตา

ธรรม

ซาโรจน์ เป็นคริสตชนที่ศรัทธา เขามักจะพาครอบครัวไปร่วมฉลองวัดต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ อาทิตย์นี้เช่นเดียวกันเขาพาครอบครัวไปร่วมฉลองวัดหนึ่งในจังหวัดราชบุรี หลังเสร็จพิธีฉลอง เขาขับรถอย่างช้าๆ เพื่อเดินทางกลับ ระหว่างทางเขาสังเกตเห็นเด็ก 2 คนที่ซ้อนท้ายจักรยานข้างหน้าเขา ทันใดนั้นขาของเด็กที่ซ้อนท้ายขึ้นไปติดที่ล้อหลัง จักรยานล้มลง เด็กทั้งสองร้องไห้ ขณะที่ขาข้างหนึ่งของเด็กที่ซ้อนท้ายยังคงติดคาอยู่ที่ล้อหลัง ซาโรจน์เห็นดังนั้นก็ขับรถไปจอดด้านหลังเด็กทั้งสอง เขาและครอบครัวลงจากรถไปช่วยเด็กทั้งสอง เขาค่อยๆ ช่วยเอาขาออกจากล้อรถได้ เด็กยังคงร้องไห้อยู่ สักครู่เริ่มมีคนเข้ามาดู ชายคนหนึ่งพูดเสียงดังว่า “ขับรถดีดีหน่อย ไม่เห็นเด็กหรือไง ดินะที่ไม่ตาย”

“พาไปโรงพยาบาลด้วยละ ขับรถไม่รู้เรื่องเลย” ซาโรจน์หันไปหาชายคนนั้นพูดว่า “พี่ครับ เด็กขี่จักรยานล้มเอง พวกผมมาช่วย ถ้ามืดก็รีบกลับบ้าน” ชายคนนั้นจึงถามเด็ก “ใช้ครับ ขาน้องผมไปติดล้อ รถเลยล้ม” เด็กตอบ “งั้นก็แล้วไป” ชายคนนั้นตอบและขี่จักรยานยนต์จากไป เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

(พฤษภาคม 2016)

“แล้วอย่างนี้ใครอยากจะช่วยคนอื่นละ” คนที่อยู่ในเหตุการณ์ต่างตำหนิชายคนนั้นที่กล่าวโทษคนอื่น โดยไม่รู้เรื่องจริง พวกเขาขอบคุณสาโรจน์และครอบครัวที่ช่วยเหลือเด็กทั้งสองคนนั้น ทุกวันนี้สาโรจน์ยังคงช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนทุกครั้งที่เขาพบด้วยความยินดี

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรจากเรื่องของสาโรจน์?
2. ท่านเคยมีประสบการณ์คล้ายกันกับเรื่องนี้ไหม?

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา ลก 10-29-37

อุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี

29ชายคนนั้นต้องการแสดงว่าตนถูกต้องจึงทูลถามพระเยซูเจ้าว่า "แล้วใครเล่าเป็นเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้า" 30พระเยซูเจ้าจึงตรัสต่อไปว่า "ชายคนหนึ่งกำลังเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองเยรีโค เขาถูกโจรปล้น พวก

(พฤษภาคม 2016)

โจรปล้นทุกสิ่ง ทบตีเขา แล้วก็จากไป ทิ้งเขาไว้อาการสาหัสเกือบสิ้นชีวิต 31
สมณะผู้หนึ่งเดินผ่านมาทางนั้นโดยบังเอิญ เห็นเขาและเดินผ่านเลยไปอีกฟาก
หนึ่ง 32ชาวเลวีคนหนึ่งผ่านมาทางนั้น เห็นเขาและเดินผ่านเลยไปอีกฟาก
หนึ่งเช่นเดียวกัน 33แต่ชาวสะมาเรียผู้หนึ่งเดินทางผ่านมาใกล้ ๆ เห็นเขาก็
รู้สึกสงสาร 34จึงเดินเข้าไปหา เทน้ำมันและเหล้าองุ่นลงบนบาดแผลแล้วพัน
ผ้าให้ นำเขาขึ้นหลังสัตว์ของตนพาไปถึงโรงแรมแห่งหนึ่งและช่วยดูแลเขา 35
วันรุ่งขึ้นชาวสะมาเรียผู้นั้นนำเงินสองเหรียญออกมามอบให้เจ้าของโรงแรมไว้
กล่าวว่า "ช่วยดูแลเขาด้วย เงินที่ท่านจะจ่ายคืนไปนั้น ฉันจะคืนให้เมื่อ
กลับมา" 36ท่านคิดว่าในสามคนนี้ใครเป็นเพื่อนมนุษย์ของคนที่ถูกโจรปล้น"
37เขาทูลตอบว่า "คนที่แสดงความเมตตาต่อเขา" พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า
"ท่านจงไปและทำเช่นเดียวกันเถิด"

(พฤษภาคม 2016)

1. ให้เลือกประโยคหรือวลีที่ท่านประทับใจ (กล่าว 3 ครั้ง) หลังจากนั้น
เงียบ 2 นาที
2. พระเจ้าบอกอะไรกับฉันผ่านทางพระวาจาที่อ่านนี้

ร่วมกันหาข้อปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ยากลำบากในชุมชนของเรา

(พฤษภาคม 2016)

จาก Pastoral Resources for Living the Jubilee; The Corporal and Spiritual Work of MERCY

กิจเมตตาในคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก

คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกได้บรรยายถึงกิจเมตตาฝ่ายกายและฝ่ายจิตว่า

“กิจเมตตาฝ่ายจิตนั้น เป็นกิจการที่เราช่วยเพื่อนบ้านของเราในสิ่งที่เขาต้องการในความจำเป็นทางกายและจิตใจ (เทียบ อสย 58:6-7; ฮบ 13:3) การอบรม ให้คำปรึกษา ปลอบบรรเทา ให้กำลังใจ เป็นกิจแผ่เมตตาจิตเช่นเดียวกับการยกโทษและอดทนต่อความผิด กิจการแห่งเมตตาทางกายประกอบด้วย การให้ของกินกับผู้หิวโหย ให้ที่พักแก่ผู้ไร้ที่พึ่ง ให้เครื่องนุ่งห่มแก่ผู้ไม่มี เยี่ยมเยียนคนเจ็บไข้และนักโทษถูกคุมขัง ผังศพ (เทียบ มธ 25:31-46)ท่ามกลางกิจการเหล่านี้ การให้ทานแก่ผู้ยากไร้นั้นเป็นกิจการหนึ่งที่เป็นพยานสำคัญแห่งความรักเมตตาอันพี่น้องยังเป็นการปฏิบัติความยุติธรรมซึ่งเป็นที่พอพระทัย

(พฤษภาคม 2016)

ของพระเจ้า (เทียบ ทบต 4:5-11 ; บสร 17:22; มธ 6:2-4)” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 2447)

สังเกตได้ว่าคำสอนฯ ตอนนี้อยู่ในตอนที่มิชื่อว่า “ความรักต่อผู้ยากไร้” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 2443-2449) ข้อความตอนนี่ยังมีบทนำด้วย คำพูดจากการสังคายนาวาติกันที่สำคัญว่ากิจกรรมตานั้นมิได้ทดแทนความยุติธรรม โดยกล่าวว่า “ก่อนอื่นใดหมด ขอให้ทำหน้าที่ความยุติธรรมให้สมบูรณ์ เพราะว่ไม่มีกรมอบสิ่งที่ต้องให้ในนามของความยุติธรรมว่เป็นของขวัญการแผ่เมตตาจิต” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 2446) ตามด้วยข้อความที่เป็นความยุติธรรมแห่งความรักที่มีบุริมสิทธิดีกว่าสำหรับคนยากไร้อันเป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว โดยการพัฒนาอย่างชาญฉลาดที่ทำได้แล้วในข้อความของสมณกระทรวงว่ด้วยข้อความเชื่อในปี ค.ศ. 1987 เกี่ยวกับเทววิทยาการปลดปล่อยว่:

“ในรูปแบบหลากหลายความเปลือยเปล่าทางวัตถุ การกดขี่อย่างอยุติธรรม โรคภัยไข้เจ็บทางกายและจิตใจและความตายนั้น ความน่าสมเพชของมนุษย์เป็นเครื่องหมายประจักษ์ชัดเจนถึงภาวะความอ่อนแอตามธรรมชาติซึ่งมนุษย์ประสบภายหลังบาปกำเนิด และความต้องการได้รับความ

(พฤษภาคม 2016)

รอดพ้นเป็นเพราะเหตุนี้ที่ความน่าสมเพชนี้ได้ดึงดูดพระคริสตเจ้าพระผู้ช่วย
ให้รอดพ้น ให้เกิดความสงสารซึ่งทรงประสงครับเอาไว้เองและทรงระบุ
พระองค์เองเป็น “ผู้ต่ำต้อยที่สุดท่ามกลางบรรดาพี่น้อง” เพราะเหตุนี้เองผู้
ได้รับการกดขี่โดย ความน่าสมเพชนั้นเป็นเป้าหมายแห่งความรักและความ
ห่วงใยที่พระศาสนจักรเลือกไว้ก่อนสิ่งอื่นใดตั้งแต่แรกเริ่ม ทั้งๆ ที่สมาชิก
จำนวนมากไม่สัจย์ซื่อ พระศาสนจักรก็ไม่ได้หยุดยั้งที่จะทำงานบรรเทาใจ
ปกป้องและปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ด้วยผลงานแห่งเมตตาจิตจำนวนนับไม่
ถ้วน ซึ่งยังคงมีความจำเป็นอยู่เสมอเป็นนิรันดร์ในทั่วทุกหนแห่ง” (คำสอน
พระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 2448 เน้นในข้อความเชื่อ)